

معنا شئ حرفي لفظه صوتي رقتودر ^{بمعنى} ايجه او مودر
اما مستغله حرف نون كه مايله را كنى تخيل ايله تريق
ده سندن مشترك كرد ^{بمعنى} خاسته ده استعمال و نور
رقاقه ده استعمال و نور تفصيل و زرينونك ياني ايلرون كلد دينا الله

فصل في بيان معرفة فاء الالف المدودة ورقاقتهما

اشوبه الالف المدودة بالفتح امثله رقاقه آه سندن مشترك
اولئك قيت استعماله در انك بيان ايله **مستز**

وقال الالف التميمي والعج ناعا لما قلنا في اللفظ هذا عن الحبر

يعني الف هو في تخميم و تريقه ^{مستقبل} بقية و كل در
بلك ما قبلونك تخمينه و تريقه تابع اولون ^{يعني}
اكر ما قبل حرف فخمه واقع اوله الف دخي اكا ايله
تخيمه اولون و اكر ما قبلنك حرف مرقن واقع اوله الف
دخي اكا ايله تريق اولون ^{ههنا} ك كتاب نشره
شيخ جزري قد سرشده و اما الالف الصريح لها لا تصف
بترقيق ولا بتخيم بل بحسب ما نقدها فانها تابعة تريقا

بت

و تخيما و دريكي قوليك معنا شئ اشان بود ^ك اولون در
اما شيخ جعفر قوت سره جزرا لا ما في شرحه و بر الو طلقا
مرفودر تخمي لمن در اعاجول غننا عال و لنور ^{بمعنى} بر اخر موضع در
الفك تخميندن حد را ايله خصوصاً كه مخنه مجا و اوله
حتى لفظه الله دخي الف مخمه در ديسلرك مراد لري فتحه
خصه در كه صيدا ما له در تخيمو محض دك در در اما شيخ
جزري طاب ثراه نشرده ايدرا ائمه نك كلامينه الف مطلق مرفودر
و سندا و كجا نما مدن بعض لري الفك تخمينه مبالغه شونه
ايدركه از فلور كه الف و اوله ^{پس} انلري نومر تبيه
ايلتمك دن تخيل را تمك و يعلند تقو در در و كنه اهلين
نشرده در هر كه متاخر دن بعضا زيك الف مطلق مرفودر
دبلكر جا نلردن نوهد در بر ايج ^{بمعنى} يكسه الفك طلقا
مرفو اولسنه اضلا اهب و لما مشدلا اما ائمه محققين
در در كه الفك تخيمه انكار ايدلركه انك اولون ^{بمعنى} حرا
يا خود غلط طبا علر دن در با خود عدله اطرا ع بر دن در